

בש"פ 8903/14 - מדינת ישראל נגד מחמד (קיסר) ג'רחי, עומר חלואני

בבית המשפט העליון

בש"פ 8903/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. מחמד (קיסר) ג'רחי
2. עומר חלואני

בקשה (בהסכמה) לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

כ"ב בטבת התשע"ה (13.1.2015)

בשם המבקשת:

עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם משיב 1:

עו"ד יניב אביטן

בשם משיב 2:

עו"ד וסים שחאדה

החלטה

מונחת לפניי בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996,

עמוד 1

להארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים החל מיום 13.1.2015, או עד למתן פסק הדין בת"פ 23378-04-14 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם. הדיון בבקשה נדחה ומועד המעצר הוארך בהסכמה בעשרה ימים.

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של רצח, הצתה וקשירת קשר לביצוע פשע. על פי הנטען, המשיבים ואדם נוסף הציתו מתקן תקשורת בבית דירות, על רקע התנגדותם להצבת אנטנה סלולרית על גג הבניין. כתוצאה מכך התרחש פיצוץ עז אשר הביא לקריסתן של מספר קומות בבניין, ולמותם של חמישה בני אדם.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בית המשפט המחוזי קיבל את הבקשה בהסכמת הצדדים. ההליך מצוי כעת בעיצומה של פרשת התביעה. במועד הדיון שנערך בפני נשמעו כ-17 עדים, מתוך למעלה ממאה עדים המצוינים בכתב האישום. בית המשפט המחוזי קבע שלושה מועדי הוכחות נוספים במהלך חודש ינואר, ולאחר מכן מועדי הוכחות נוספים בחודש מאי.

2. בבואו של בית המשפט לבחון בקשה להארכת מעצר של נאשם מעבר לתשעה חודשים עליו לשקול שני שיקולים. הראשון, המסוכנות הנובעת לכאורה מן הנאשם. השני, קצב התקדמות המשפט. הראשון עניינו האינטרס הציבורי, ואילו השני מתמקד בעניינו של הנאשם כי על משפטו להסתיים בהקדם, ובייחוד כאשר הוא מצוי במעצר.

באשר למסוכנות הנובעת לכאורה מן המשיבים, הרי שלא ניתן להתעלם מחומרת העבירות בהן הם מואשמים. המשיבים הציתו, לכאורה, כמות עצומה של חומר דליק, בליבו של בניין מגורים, מבלי להירתע מתוצאות הדבר. זאת, לאחר תכנון קר ומחושב. המעשים הובילו להרס עצום ולמותם של חפים מפשע. מעבר למסוכנות הסטטוטורית שבדברים, הרי שעברם הפלילי אינו נקי.

באשר לקצב התקדמות המשפט התמונה מורכבת יותר. מן הצד האחד, מדובר בתיק שבו אמורים להופיע עוד עדי תביעה רבים. גם העיכוב שחל בהליך עד כה נגרם, ברובו, מעיכוב בהוצאת תעודת חיסיון, על אף שביטול כמה ממועדי ההוכחות נבע מהחלפת ייצוגו של משיב 1. ברם, הנתון התופס את העין, הוא קביעת שמונה מועדי שמיעת ראיות, החל מאמצע חודש ינואר. על פני הדברים, נתון זה פועל לטובת המבקשת. אלא שאף כאן התמונה מורכבת ביותר. המועדים שנקבעו הם: 15.1.2015; 21.1.2015; 26.1.2015; 7.5.2015; 11.5.2015; 14.5.2015; 18.5.2015; 20.5.2015. חלוקה כזו מעוררת קושי ועל כך גם הלינו הסנגורים. יוצא כי אין כל התקדמות בהליך במשך תקופה של כשלושה וחצי חודשים – תקופה שאף עולה על תקופת ההארכה של תשעים ימים. על פי בירור שנערך במהלך הדיון עם באי-כוח הצדדים, עולה כי פיצול המועדים אינו נובע מאילוצים המונעים מאחד מן הגורמים בשמיעת המשפט להשתתף בדיון בחודשים פברואר-מאי.

השאלה המעשית היא עד כמה רצויים הפרשי זמן בשמיעת המועדים. הנסיון מלמד שלעיתים גם תיק חמור מסתיים, בסופו של דבר, בהסדר טיעון לפני הכרעת הדין. היה וכך יקרה לבסוף, למשל בדיון הקבוע בחודש מרץ בתיק אחר, שבו יש נאשם במעצר – יש לשאול האם צדדים בתיק האחר יוכלו להיערך להופעה בתוך מספר ימים. כמובן, השאלה פועלת לשני הכיוונים, דהיינו האפשרות להוסיף מועדים בתיק זה "דקה התשעים", אם תיק אחר המאופיין בצפיפות דיונית יסתים בהסדר. אינני מתעלם מכך שמצוות המחוקק היא לשמוע את התיקים מיום ליום, אבל ממילא אין זה המצב כאן. בהיבט העיוני, לנוכח הוראות המחוקק והפרקטיקה הראויה לצמצם את בקשת ההארכה לכל היותר

לתשעים ימים, כאשר תפקידו של בית המשפט לפקח על הארכת המעצר - האם נכון הוא שההליך ישב בחוסר מעש תקופה משמעותית? כך או כך, ואינני בקיא במלוא השיקולים של בית משפט קמא, נדמה כי יש מקום להוסיף דיון או דיונים במהלך התקופה עד חודש מאי. עמדה זו אינה נגזרת רק מן הפיצול בין מועדי הדיון הקבועים כעת, אלא גם מן הראייה שקבועים שמונה מועדים לשמיעת תיק זה, החל מחודש ינואר ועד לחודש יוני. זאת, מבלי שנוספו תאריכים אחרים לאחר מכן. קצב המשפט הוא בר-שיפור, במיוחד לנוכח כמות העדים הרבה שצפויה להישמע. מן הצד האחר, יש לציין שפרשת התביעה כבר מצויה בעיצומה - נשמעו קרוב ל-20 עדים.

סופו של דבר, על רקע חומרת המעשים והשתלשלות המשפט, נראה לי שאין מקום להורות על שחרור המשיבים.

3. מעצרים של המשיבים מוארך בזאת בשמונים ימים, החל מיום 23.1.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 23378-04-14 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם (זאת בהמשך להחלטתי להאריך את מעצרים של המשיבים בהסכמה מיום 13.1.2015, לתקופה של 10 ימים).

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ה (20.1.2015).

ש ו פ ט
